

legitimació f. acció  
~~de legitimar~~  
 d'efecte

legitim-a adj. fundat  
 en dret; vàlid per la llei  
 forme a llei, als principis ~~receptats~~  
 acceptats; genuí, no fals. forem  
legitim. Monarca legitim. Un  
raonament legitim. Una conseqüència  
legítima. La defensa legítima.  
Inculpacions legítimes! Unió le-  
gítima, coneguda per la llei.  
~~Unió~~ fill legitim, nat d'aptes  
 unió  
legítimament adv. d'una  
 manera legítima.

